

**Примітки до річної фінансової звітності за 2018 рік
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«СІЛВЕР ПЕЙ»**

1. Загальна інформація.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «СІЛВЕР ПЕЙ» (далі – Товариство) зареєстроване відділом державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців реєстраційної служби Головного управління юстиції у м. Києві 04 листопада 2016 року та внесені до ЄДР за № 1 070 102 0000 065665

Юридична та фактична адреса Товариства: 01133, м. Київ, бул. Лесі Українки, буд. 21, приміщення 201.

Відповідно до Статуту Товариство є учасником ринку фінансових послуг та створено з метою отримання прибутку шляхом здійснення фінансових послуг, визначених чинним законодавством України. Предметом діяльності Товариства є виключно:

- факторинг;
- надання фінансових кредитів, за рахунок власних коштів;
- залучення фінансових активів від юридичних осіб з зобов'язанням щодо наступного їх повернення;
- надання поручительств, гарантій;
- надання позик;
- надання послуг фінансового лізингу.

Чисельність персоналу Товариства станом на 31.12.2018р. складала 2 особи.

Статутний капітал Товариства складає 7 101 000,00 грн. (сім мільйонів сто одна тисяча гривень 00 копійок).

Згідно із Статутом єдиним учасником Товариства є:

п/п	Назва юридичної особи	Частка у статутному капіталі, грн.	Частка у статутному капіталі, %
1	ТОВ «Сільвер траст гарант»	7 101 000,00	100%

2. Основа представлення фінансової звітності.

Загальні положення

Концептуальною основою даної фінансової звітності є бухгалтерські політики та принципи, що базуються на вимогах Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі – МСФЗ), випущених Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (далі – КМСБО) та інтерпретаціях, випущених Комітетом з інтерпретацій Міжнародної фінансової звітності (далі – КІМФЗ).

Товариство веде облікові записи у відповідності до вимог чинного законодавства України. Дана фінансова звітність складена на основі таких облікових записів з коригуваннями, необхідними для приведення її у відповідність МСФЗ у всіх суттєвих аспектах.

Фінансова звітність також відповідає нормам Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, які чинні на дату складання фінансової звітності.

Дана фінансова звітність включає:

баланс (звіт про фінансовий стан),

звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід),

звіт про рух грошових коштів (за прямим методом),

звіт про власний капітал,

примітки до фінансової звітності.

Звітним періодом для даної фінансової звітності є період з 01 січня 2018р. до 31 грудня 2018 року.

Ця фінансова звітність була затверджена до випуску 22 лютого 2018 року.

Функціональна валюта й валюта представлення

Національною валютою України є гривня. Таким чином, функціональною валютою та валютою представлення даної фінансової звітності є українська гривня. Операції у валютах, що відрізняються від функціональної валюти Товариства, вважаються операціями в іноземних валютах.

Дана фінансова звітність представлена у тисячах українських гривень, якщо не вказано інше.

Оцінки, судження та припущення

Підготовка фінансової звітності відповідно до МСФЗ вимагає від керівництва формування певних суджень, оцінок та припущень, які впливають на використання принципів облікової політики, а також суми активів та зобов'язань, доходів та витрат, які відображені в звітності.

Керівництво використовує ряд оцінок і припущень щодо подання активів і зобов'язань та розкриття умовних активів і зобов'язань при підготовці даної фінансової звітності відповідно до вимог МСФЗ. Незважаючи на те, що ці оцінки ґрунтуються на розумінні керівництва поточних подій, фактичні результати, у кінцевому підсумку, можуть відрізнятися від цих оцінок.

Допущення і зроблені на їх основі попередні оцінки постійно аналізуються на предмет необхідності їх зміни. Зміни в оцінках визнаються в тому звітному періоді, коли ці оцінки були переглянуті, і у всіх наступних періодах, порушених зазначеними змінами.

Активи і зобов'язання Компанії первісно оцінюються під час їх придбання чи виникнення за фактичною вартістю, що дорівнює ціні придбання та в подальшому оцінюються на дату балансу за кожен звітний період відповідно до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності. Інформація про суттєві сфери невизначеності оцінок і ключові судження при використанні облікової політики представляється далі.

Безперервність діяльності Товариства

Фінансова звітність Товариства підготовлена на основі допущення, що Товариство буде продовжувати свою діяльність необмежено довго в майбутньому, це допущення передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань у ході звичайної діяльності.

3. Основні принципи облікової політики

Про облікову політику Компаній.

Ведення бухгалтерського обліку та складання фінансових звітів здійснюється з дотриманням принципів обачності, повного висвітлення, послідовності, безперервності, нарахування та відповідності доходів і витрат, превалювання сутності над формою, періодичності.

При відображенні в бухгалтерському обліку господарських операцій і подій необхідно застосовувати норми системи міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) та міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), а також норми даного Положення.

Функціональна валюта та валюта подання даних фінансової звітності. Функціональною валютою Компанії є Українська гривня, яка, будучи національною валютою України, найкращим чином відображає економічну сутність більшості проводяться Компанією операцій і пов'язаних з ними обставин, що впливають на її діяльність.

Українська гривня є також валютою представлення даних цієї фінансової звітності. Всі дані фінансової звітності округлені з точністю до цілих тисяч гривень.

Класифікація активів та зобов'язань за строками погашення (поточні/ не поточні) здійснюється під час їх первинного визнання залежно від терміну існування, користування, володіння ними Компанією в порівнянні з її операційним циклом. Тривалість операційного циклу складає один календарний рік. Тобто, на дату оприбуткування активи та зобов'язання класифікуються за строками: не поточні (більші одного року) та поточні (менші та рівні одному року).

Межа суттєвості для визнання придбаних активів у складі основних засобів чи нематеріальних активів становить 2500,00 грн. Межі суттєвості для запасів за виключенням паливно-мастильних матеріалів, складає 500 грн. за одиницю.

Активами визнаються такі ресурси, які контролюються Компанією у результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до збільшення економічних вимог.

3.1. Фінансові інструменти

Визнання фінансових інструментів

Товариство визнає фінансові активи та зобов'язання у своєму балансі (звіті про фінансовий стан), коли воно стає стороною за договором щодо відповідного фінансового інструменту. Фінансові активи і зобов'язання первинно визнаються за вартість придбання з подальшим обліком за дисконтованою вартістю. Фінансові активи й фінансові зобов'язання, які враховуються на балансі Товариства, представлені грошовими коштами і їх еквівалентами, дебіторською й кредиторською заборгованістю, іншими фінансовими інвестиціями та іншими зобов'язаннями відповідно до чинного законодавства.

Для обліку та оцінки фінансових інструментів Підприємство прийняло рішення застосовувати МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти»

Фінансові активи

Компанія спочатку визнає позики та дебіторську заборгованість і депозити на дату їх видачі / виникнення за справедливою вартістю. Справедливу вартість на дату їх видачі / виникнення підприємство визначає за первісною вартістю що складається із вартості контракту або суми надходжень. За договорами факторингу первісною вартістю вважається вартість за якою підприємство набуло право грошової вимоги.

Компанія припиняє визнання фінансового активу в той момент, коли вона втрачає передбачені договором права на потоки грошових коштів за цим фінансовому активу, або коли вона передає свої права на отримання передбачених договором потоків грошових коштів за цим фінансовим активом в результаті здійснення угоди, в якій іншій стороні передаються практично всі ризики і вигоди, пов'язані з правом власності на цей фінансовий актив. Будь-яка участь у переданих фінансових активах, сформований Компанією або збережене за нею, визнається в якості окремого активу або зобов'язання.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються і представляються у звіті про фінансовий стан в нетто-величиною тільки тоді, коли Компанія має юридично здійснених право на їх взаємозалік і має намір або зробити розрахунки по ним на нетто-основі, або реалізувати актив і погасити зобов'язання одночасно.

Компанія має фінансові активи віднести до одної з категорій:

- фінансові активи (позика та дебіторську заборгованість за договорами факторингу), які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період,
- фінансові активи, наявні для продажу.

Фінансові інструменти, що утримуються Компанією до їх погашення, відображаються на дату балансу за справедливою вартістю.

Для визначення справедливої вартості фінансового активу підприємство застосовує метод дисконтування.

Для розрахунку дисконту підприємство застосовує ставку дисконтування – що дорівнює середній ставці по договорам процентних фінансових позик наданих та отриманих підприємством за 2018 рік округленою до більшого парного значення. Для дисконтування фінансових активів що виникла у 2017-2018 році та не погашена на дату затвердження балансу встановлена ставка дисконтування для дебіторської заборгованості 5% річних, в розрахунку на квартал $5\%/4=1,25\%$, для кредиторської заборгованості 1% річних в розрахунку на квартал $1\%/4=0,25\%$,

Формула розрахунку дисконтування за кварталами або місяцями:

$$\Sigma = C0 / (1 + d_{кв})^{Kп}$$

де, C0 – вартість первинного визнання активу (на дату придбання = ціна придбання по договору, або вартість);
d_{кв} – квартальна ставка дисконтування;
K_п – кількість кварталів від дати розрахунку до погашення або вибуття фінансового активу;

Сума дисконту яка визначається як різниця між первинною вартістю фінансового інструменту і вартістю з урахуванням дисконту включається до інших операційних витрат за дебетом рахунку 940 та кредитом рахунку заборгованості

В наступному на кожну звітну дату підприємство визначає суму дисконту на яку збільшуються доходи підприємства за рахунком 710 та збільшується первісна вартість фінансового активу до повного погашення дисконту або до повного погашення або передання фінансового активу.

У випадку дострокового погашення або передання фінансового активу підприємство весь залишок дисконту включає до доходу з одночасним збільшенням вартості фінансового активу.

Справедлива вартість фінансового активу розраховується по фінансовим інструментам із строком погашення більше 1 року.

Торгівельна дебіторська заборгованість

Позики та дебіторська заборгованість не є такими, що котируються на активному ринку. Такі фінансові активи передбачають отримання фіксованих або піддаються визначенню платежів.

Такі активи спочатку визнаються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму безпосередньо відносяться до здійснення угоди витрат. Після первісного визнання позики та дебіторська заборгованість оцінюються за амортизованою вартістю, яка розраховується з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Оцінка за амортизаційною вартістю здійснюється щодо позик та дебіторської заборгованості строком більше 3 місяців.

До позик та дебіторської заборгованості відноситься дебіторська заборгованість по торговим операціям.

Фінансові активи, наявні для продажу

Фінансові активи, наявні для продажу, являють собою непохідні фінансові активи, які навмисно були визначені в цій категорії, або які не були класифіковані ні в одну з перерахованих вище категорій. При первісному визнанні такі активи оцінюються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму прямих витрат до здійснення угоди. Після первісного визнання вони оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої, відмінні від збитків від знецінення, визнаються в іншому сукупному прибутку і представляються в складі власних коштів по рахунку резерву змін справедливої вартості.

У момент припинення визнання інвестиції або при її знеціненні сума загального прибутку або збитку, накопиченої в іншому сукупному прибутку, списується і переноситься до складу прибутку або збитку за період.

Інші непохідні фінансові інструменти відображаються за амортизованою вартістю (розраховується з використанням методу ефективної ставки відсотка) за вирахуванням збитків від їх знецінення. Інвестиції в пайові цінні папери, які не котируються на фондовій біржі, в основному оцінюються з використанням технічних прийомів оцінки, таких, як аналіз дисконтованих грошових потоків, застосування моделей розрахунку і проведення аналітичних порівнянь з іншими операціями та інструментами, які є по суті подібними оцінюваним інвестиціям.

Якщо справедливую вартість інвестицій не можна надійно оцінити, вони відображаються за фактичною вартістю за вирахуванням збитків від знецінення.

Фінансові зобов'язання

Первісне визнання фінансових зобов'язань (включаючи зобов'язання, визначені в категорію фінансових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період), здійснюється на дату укладення угоди, в результаті якої Компанія стає стороною за договором, який являє собою фінансовий інструмент.

Непохідні фінансові зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю, яка збільшується на суму витрат, які безпосередньо відносяться до здійснення угоди. Після первісного визнання ці фінансові зобов'язання оцінюються за справедливою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Компанія припиняє визнання фінансового зобов'язання в той момент, коли припиняються або анулюються її обов'язки за відповідним договором або закінчується термін їх дії.

Компанія має наступні непохідні фінансові зобов'язання: позики, кредиторська.

Розрахункова формула та ставка відсотку для визначення справедливої вартості фінансового зобов'язання застосовується така сама і за тими ж умовами що і для дисконтування фінансових активів.

Сума дисконту яка визначається як різниця між первинною вартістю фінансового зобов'язання і вартістю з урахуванням дисконту включається до інших операційних доходів за кредитом рахунку 710 та дебетом рахунку заборгованості

В наступному на кожну звітну дату підприємство визначає суму дисконту на яку збільшуються витрати підприємства за рахунком 940 та збільшується первісна вартість фінансового зобов'язання до повного погашення дисконту або до повного погашення або передання фінансового зобов'язання.

У випадку дострокового погашення або передання фінансового зобов'язання підприємство весь залишок дисконту включає до витрат з одночасним збільшенням вартості фінансового зобов'язання.

3.2. Грошові та прирівняні до них кошти

Грошові та прирівняні до них кошти включають готівкові грошові кошти, поточні та кореспондентські рахунки, депозити типу "овернайт" і поточні депозити в банках з початковим терміном погашення менше одного року.

Кошти, які не можна використати для операцій протягом одного року, починаючи з дати балансу або протягом операційного циклу внаслідок обмежень, слід виключати зі складу оборотних активів та відображати як необоротні активи.

3.3. Зобов'язання – заборгованість що виникла внаслідок минулих подій, погашення якої у майбутньому, як очікується, призведе до зменшення корисності.

До зобов'язань відносяться:

- кредити, отримані від фінансових установ;
- позики, отримані від не фінансових установ або фізичних осіб;
- кредиторська заборгованість.

3.4. Пенсійні та інші зобов'язання за виплатами працівникам

Відповідно до вимог українського законодавства Товариство утримує суми пенсійних (соціальних) внесків із заробітної плати працівників для сплати в державну пенсійну систему України. Така пенсійна система передбачає розрахунок поточних виплат роботодавцем у вигляді відсотків від загальної суми поточних виплат персоналу. Такі витрати визнаються в періоді, до якого відносяться відповідні виплати заробітної плати працівникам. Після виходу на пенсію усі пенсійні виплати здійснюються Державним пенсійним фондом України. Товариство не має яких-небудь додаткових угод щодо пенсійного забезпечення, крім участі в Державній пенсійній системі України. Крім того Товариство не має зобов'язань по виплаті пільг, що надаються працівникам після виходу на пенсію або інших істотних виплат, що вимагають нарахування.

3.5. Припинення визнання фінансових активів та зобов'язань

Товариство припиняє визнання фінансового активу або частини фінансового активу тільки в тому випадку, коли відбувається передача фінансового активу, і така передача відповідає критеріям припинення його визнання.

Товариство припиняє визнання фінансового зобов'язання або частини фінансового зобов'язання та списує його з балансу тоді й тільки тоді, коли воно виконано, скасовано або закінчився термін його дії.

3.6. Взаємозалік фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання взаємно зачитуються, а в звіті про фінансовий стан відображається чиста залишкова сума лише тоді, коли Товариство має юридично закріплене право здійснити взаємозалік визнаних сум і має намір або зробити залік на нетто-основі, або реалізувати актив та одночасно погасити зобов'язання. При обліку передачі фінансового активу, яка не кваліфікується як припинення визнання, Товариство не здійснює взаємозаліку переданого активу і пов'язаного з ним зобов'язання.

3.7. Основні засоби

Всі об'єкти основних засобів Компанії року обліковуються в бухгалтерському обліку за моделлю собівартості.

Власні активи - об'єкти основних засобів відображаються у фінансовій звітності за фактичними витратами за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення. У разі якщо об'єкт основних засобів складається з декількох компонентів, що мають різний строк корисного використання, такі компоненти відображаються як окремі об'єкти основних засобів.

Визнання, облік та оцінка основних засобів відбувається в Компанії на основі МСБО 16 «Основні засоби» з урахуванням зазначених в цьому Положенні застережень.

Основним засобом визнається актив, якщо очікуваний термін його корисного використання (експлуатації), установлений засіданням постійно діючої інвентаризаційної комісії, більше одного року. Обліковою одиницею основних засобів вважати об'єкт основних засобів.

Придбані (створені) основні засоби визнаються за первісною вартістю, яка складається з вартості придбання та витрат, що безпосередньо належать до придбання або доведення об'єкту до робочого стану.

З метою ведення бухгалтерського обліку створюються наступні групи основних засобів:

- група 1 «Будівлі та споруди»;
- група 2 «Офісне обладнання»;
- група 3 «Транспортні засоби»;
- група 4 «Меблі»;
- група 5 «Інструменти та прилади»;
- група 6 «Інші основні засоби»;
- група 7 «Основні засоби, які не готові до експлуатації».

Факт готовності основних засобів до експлуатації підтверджується наказом директора Компанії.

Очікуваний строк корисного використання об'єкта основних засобів встановлюється постійно створеною комісією виходячи з індивідуальних характеристик основного засобу та оформлюється Додатком до Положення про облікову політику.

При визнанні строку корисного використання (експлуатації) ураховується:

- очікуване використання об'єкта з урахуванням його потужності або продуктивності;
- фізичний та моральний знос, що передбачається;
- правові або інші обмеження щодо строків використання об'єкта та інші фактори.

Орієнтовані строки корисного використання наведені у Додатку № 2 до Положення.

Очікувані строки корисного використання спеціалізованої літератури з питань оподаткування, ведення бухгалтерського обліку та підписаних видань (газети, журнали, брошури) встановлюється один рік.

На дату балансу основні засоби (крім групи «будівлі і споруди») обліковуються за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням суми зносу та накопичених збитків від зменшення корисності.

Будівлі та споруди після первісного визнання обліковуються за переоціненою вартістю (справедливою вартістю).

Амортизація окремого об'єкта основних засобів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, за яким річна сума амортизації визначається діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів, вираженого у роках. Місячна сума амортизації визначається діленням річної суми амортизації на 12, або діленням вартості, яка амортизується, на очікуваний період корисного використання об'єкта основних засобів вираженого у місяцях.

Ліквідаційна вартість об'єктів основних засобів і нематеріальних активів складає 10 відсотків від первісної вартості.

Нарахування амортизації здійснюється наступним чином:

- з метою ведення податкового обліку – з місяця, наступного за місяцем введення об'єкта основних засобів в експлуатацію;
- з метою ведення бухгалтерського обліку – з місяця готовності об'єкта основних засобів до експлуатації.

3.8. Визнання, оцінка та облік нематеріальних активів здійснюється у відповідності з МСБО 38 «Нематеріальні активи» з урахуванням зазначених в цьому Положенні застережень.

Придбані (створені) нематеріальні активи визнаються за первісною вартістю, яка складається з вартості придбання та витрат, що безпосередньо належать до придбання або доведення об'єкту до

робочого стану. Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів, який в повній мірі відповідає вимогам щодо визнання ресурсу активом.

Наступні витрати, пов'язані з поліпшенням нематеріальних активів, капіталізуються тільки в тому випадку, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди, пов'язані з тим об'єктом, до якого ці витрати відносяться.

Очікуваний строк корисного використання об'єкта нематеріальних активів встановлюється інвентаризаційною комісією в місяці отримання (створення) об'єкта.

Орієнтовані строки корисного використання наведені у Додатку № 2 до цього Положення.

Нематеріальні активи обліковуються за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності.

Амортизація окремого об'єкта нематеріальних активів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, виходячи із строку корисного використання об'єкта. Строк корисного використання об'єкта і фактори, що впливають на нього, відображаються в актах (протоколах) постійно діючої інвентаризаційної комісії, які згідно графіку обігу документів, здаються в бухгалтерію.

Нематеріальні активи, щодо яких не встановлений строк корисного використання не підлягають амортизації.

Ліквідаційна вартість нематеріальних активів дорівнює 10 відсоткам вартості нематеріального активу.

3.9. Знецінення активів

Балансова вартість всіх активів, за виключенням тих, до яких не застосовується МСБО № 36, переглядається щодо можливого зменшення корисності. Сума втрат від зменшення корисності активу на кожну дату балансу визначається як різниця між його балансовою вартістю та сумою очікуваного відшкодування.

(І) Фінансові активи станом на кожну звітну дату - фінансовий актив, не віднесений до категорії фінансових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період, оцінюється на предмет наявності об'єктивних свідчень його можливого знецінення. Фінансовий актив є знеціненим, якщо існують об'єктивні свідчення того, що після первісного визнання активу відбулася подія, що спричинила збиток, і що ця подія справила негативний вплив на очікувану величину майбутніх грошових потоків від даного активу, розмір якої можна надійно розрахувати.

До об'єктивних свідчень знецінення фінансових активів (включаючи **пайові** цінні папери) можуть ставитися несплати або інше невиконання боржниками своїх обов'язків, реструктуризація заборгованості перед Компанією на умовах, які в іншому випадку Компанією навіть не розглядалися б, ознаки можливого банкрутства боржника або емітента, зникнення активного ринку для будь-якого цінного паперу. Крім того, стосовно інвестиції в **пайові** цінні папери, об'єктивним свідченням знецінення такої інвестиції є значне або тривале зниження її справедливої вартості нижче її фактичної вартості. Ознаки, які свідчать про знеціненні дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, Компанія розглядає як на рівні окремих активів, так і на рівні портфеля. Всі такі активи, величина кожного з яких, взятого окремо, є значною, оцінюються на предмет знецінення в індивідуальному порядку. У тому випадку, якщо з'ясовується, що перевірені окремо значні статті дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, не знецінилися, то їх потім об'єднують в портфель для перевірки на предмет знецінення, яке вже виникло, але ще не зафіксовано. Статті дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, величина яких не є окремо значною, оцінюються на предмет знецінення в сукупності шляхом об'єднання в портфель тих статей дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, які мають подібні характеристики ризику.

При оцінці фактів, що свідчать про знецінення, Компанія аналізує історичні дані щодо ступеня ймовірності дефолту, строків відшкодування та сум понесених збитків, скориговані з урахуванням суджень керівництва щодо поточних економічних і кредитних умов, в результаті яких фактичні

збитки, можливо, виявляться більше або менше тих, яких можна було б очікувати виходячи з історичних тенденцій.

Щодо фінансового активу, який обліковується за амортизованою вартістю, сума збитку від знецінення розраховується як різниця між балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка цього активу. Збитки визнаються у прибутку або збитку за період і відображаються на рахунку оціночного резерву, величина якого віднімається з вартості дебіторської заборгованості. Відсотки на знецінені активи продовжують нараховуватися в результаті вивільнення дисконту. У разі настання будь-якої подальшої події, яка призводить до зменшення величини збитку від знецінення, відновлена сума, раніше віднесена на збиток від знецінення, відображається у складі прибутку або збитку за період.

Збитки від знецінення інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію наявних для продажу, визнаються за допомогою перенесення до складу прибутку або збитку за період тієї суми накопиченого збитку, який раніше визнавався в іншому сукупному прибутку і представлявся в резерві змін справедливої вартості в складі власного капіталу. Цей накопичений збиток від знецінення, виключається зі складу іншого сукупного прибутку і включається до складу прибутку або збитку за період, являє собою різницю між вартістю придбання відповідного активу за вирахуванням виплат основної суми та нарахованої амортизації і його поточної справедливої вартості за вирахуванням всіх збитків від знецінення, раніше визнаних у прибутку або збитку за період. Зміни нарахованих резервів під знецінення, викликані зміною вартості з плином часу, відображаються як елемент процентних доходів.

Якщо згодом справедлива вартість знеціненого боргового цінного паперу, класифікованого в категорію наявних для продажу, зростає і дане збільшення можна об'єктивно віднести до будь-якої події, що сталася після визнання збитку від знецінення у прибутку або збитку за період, то списана на збиток сума відновлюється, при цьому відновлювана сума визнається у прибутку або збитку за період. Проте будь-яке подальше відновлення справедливої вартості знеціненого пайового цінного паперу, класифікованого в категорію наявних для продажу, визнається в іншому сукупному прибутку.

Зменшення балансової вартості фінансових інструментів унаслідок визнання зменшення їх корисності відображається в бухгалтерському обліку лише на суму, що не призводить до від'ємного значення їх вартості. Якщо балансова вартість таких фінансових інструментів досягає нуля, то в бухгалтерському обліку вони відображаються за нульовою вартістю до прийняття Компанією рішення про їх списання.

Нефінансові активи

Балансова вартість не фінансових активів Компанії, відмінних від запасів і відкладених податкових активів, аналізується на кожну звітну дату для виявлення ознак їх можливого знецінення. При наявності таких ознак розраховується сума очікуваного відшкодування величина відповідного активу. Щодо нематеріальних активів, які мають невизначений строк корисного використання або ще не готові до використання, сума очікуваного відшкодування розраховується щороку в один і той же час – на дату складання річної фінансової звітності.

Об'єктивним свідченням зменшення корисності (знецінення) фінансових активів є інформація, яка стосується таких збиткових подій:

- фактичне розірвання контракту, внаслідок невиконання умов договору, або прострочення виплати процентів чи основної суми;
- високу ймовірність банкрутства;
- реорганізацію емітента;
- зникнення активного ринку для цих фінансових інструментів через фінансові труднощі емітента;
- значне або тривале зменшення справедливої вартості акцій та інших цінних паперів з нефіксованим прибутком порівняно з їх собівартістю. Значним вважається зменшення вартості зазначених цінних паперів більше ніж на 40%, а тривалим – впродовж більше 6 місяців.

Наявність ознак знецінення визначається головним бухгалтером Компанії. Зменшення корисності активів обліку здійснюється шляхом створення та використання резервів для активів або визнання витрат для основних засобів та нематеріальних активів на підставі чинних норм МСБО та МСФЗ, нормативних актів Міністерства фінансів України та внутрішніх нормативних актів Компанії.

Сума очікуваного відшкодування величина активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, являє собою найбільшу з двох величин: вартості при використанні цього активу (цієї одиниці) та його (її) справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж. При розрахунку вартості при використанні, очікувані в майбутньому потоки грошових коштів дисконтуються до їх теперішньої вартості з використанням ставки дисконтування, що відображає поточну ринкову оцінку впливу зміни вартості грошей з плином часу і ризики, специфічні для даного активу. Для цілей проведення перевірки на предмет знецінення активів, які не можуть бути перевірені окремо, об'єднуються в найменшу групу, в рамках якої генерується приплив грошових коштів у результаті триваючого використання відповідних активів, і цей приплив здебільшого не залежить від припливу грошових коштів, що генерується іншими активами або групою активів («одиниця, яка генерує грошові потоки»).

Збиток від знецінення визнається в тому випадку, якщо балансова вартість самого активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, до якої належить цей актив, виявляється вище його (її) суми очікуваного відшкодування. Збитки від знецінення визнаються у прибутку або збитку за період. Збитки від знецінення одиниць, що генерують потоки грошових коштів, розподіляється пропорційно на зменшення балансової вартості інших активів у складі відповідної одиниці (групи одиниць).

Відносно активів, на кожен звітну дату проводиться аналіз збитку від їх знецінення, визнаного в одному з минулих періодів, з метою виявлення ознак того, що величину цього збитку слід зменшити або що його більше не слід визнавати. Суми, списані на збитки від знецінення, відновлюються в тому випадку, якщо змінюються чинники оцінки, які були використані при розрахунку відповідної суми очікуваного відшкодування. Збиток від знецінення відновлюється тільки в межах суми, що дозволяє відновити вартість активів до їх балансової вартості, по якій би вони визнавались, якби не був визнаний збиток від знецінення.

Окремо в фінансовому звітності Компанії відображає суму доходів, отриманих за знеціненими активами.

У своїй діяльності Компанія здійснює політику переоцінок, яка є механізмом перерахунку активів та зобов'язань та приведення їх вартості до справедливої (ринкової).

Результати переоцінки визнаються у звіті про фінансові результати або в капіталі Компанії, а саме:

- за цінними паперами за винятком інвестицій, утримуваних до погашення та інвестицій в інструменти власного капіталу – як доходи або витрати у звіті про фінансові результати,
- за основними засобами та нематеріальними активами – як збільшення (зменшення) капіталу.

3.10. Визнання, облік та оцінка запасів відбувається в Компанії відповідно до МСБО 2 „Запаси” з урахуванням зазначених в Положенні про облікову політику застережень.

Запаси Компанії – це активи, які існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Обліковою одиницею бухгалтерського обліку запасів вважати однорідну групу.

Придбання запасів в Компанії здійснюється виключно для використання у господарській діяльності.

Переоцінка (дооцінка, уцінка) запасів проводиться один раз в рік станом на 31 грудня чи на дату реалізації у випадках їх продажу. У балансі на звітну дату відображаються запаси за найменшою з двох оцінок – первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. Запаси,